

Medlems (R. Christiansen) Udtalelser paa mange Punkter, idet det fremgaar af hans Udtalelser, at det, som det ærede Medlem i særlig Grad holdt paa, var, at Besparelserne skulde i større Grad være tagne gennem en Skærpelse af Betingelserne for at opnaa Tilskud, det er jeg enig med det ærede Medlem i. Det sagde jeg ved første Behandling og ligeledes i min første Tale i Dag. Jeg kunde have ønsket at være gaaet noget videre der, og jeg er i Virkeligheden enig med det ærede Medlem, men jeg har firet paa forskellige Punkter for at opnaa Enighed, ligesom jeg maa indrømme, at de Medlemmer, der have været imod disse Skærpelser, have firet paa deres Synspunkt. Det er den Maade, hvorpaa man kommer til Enighed, men jeg skal rent principielt indrømme det ærede Medlem, at Lovforslaget havde været bedre efter min Mening, hvis vi havde skærpet Fordringerne noget mere. Med Hensyn til det Forhold, det ærede Medlem omtalte, nemlig de misvisende Glas, man havde faaet i Kontrolforeningerne, maa jeg meget fraraade, at man puster dette Forhold op til noget større. Det er et hændeligt Uheld, der er sket, og jeg føler mig overbevist om, at i det Øjeblik, Foreningerne ere blevne gjorte opmærksomme paa, at de Kontrolglas, som de her ere komne i Besiddelse af, ikke ere ganske rigtige, ville de kassere dem og anskaffe rigtige.

Da Tiden er saa fremrykket, skal jeg afholde mig fra yderligere Bemærkninger. Til Slut vil jeg endnu en Gang bede om, at man ikke følger Flertallet med Hensyn til Nedsættelse af Tilskuddet til Stambogføring fra 20,000 til 10,000 Kr. Her vil jeg bede om, at man følger Mindretallet og nøjes med at nedsætte Beløbet til 15,000 Kr.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Jeg slutter mig til den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) og føjer blot til, at hvis det kunde nytte noget, vil jeg bede om heller ikke at følge Mindretallet her, men blive staaende ved mit Forslag.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg glemte før overfor den højtærede Minister at sige, at naar den højtærede Minister henstillede at tage en Forhandling mellem anden og tredje Behandling om forskellige Forhold, saa vil Udvalget selvfølgelig med Glæde gøre det.

Poul Christensen: Da jeg bad om Ordet, var det for at minde den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) om, at naar han mødte her med en ministeriel Skrivelse og vilde bevise, at det var urigtigt, hvad jeg havde sagt, saa beviste den Skrivelse, han mødte med, intet som helst med Hensyn til det Forhold, jeg havde omtalt: de 60 Kr. i Vognleje plus 64 Kr. i Diæter. Men saa sagde han, at han havde en ny Skrivelse. Maa jeg ikke faa den oplæst med det samme og høre, hvad der staar i den, før jeg kan tage den højtærede Ordførers Beviser for gode. Det forekommer mig ret mærkeligt, at han møder med saakaldte Beviser, der intet som helst bevise af det, han tilsigter at bevise. I øvrigt undrede det mig — saa vidt jeg forstod den højtærede Minister og den ærede Ordfører — at erfare, at vi ere ganske enige i Realiteten, nemlig at vi ville bort fra de nuværende Forhold. Naar de Herrer ogsaa ville bort derfra — det er væsentlig den ærede Ordfører, jeg taler til denne Gang —, saa forekommer det mig, at de ogsaa maa være enige med mig om, at det Forhold, der eksisterer, ikke bør opretholdes, og naar vi ere enige om det, kan jeg for mit Vedkommende være meget tilfreds med, at det bestaaende Forhold ændres saa kort efter, at jeg — for kun faa Dage siden — har paataalt det. Jeg ser deri en Erkendelse af, at man ikke ønsker at opretholde Forholdet, efter at det er paataalt.

Jeg skal sige endnu en Gang til den ærede Ordfører, at naar han er mødt med denne Skrivelse, saa burde han ogsaa have oplæst det tredje Stykke og derved givet mig lidt af den Oprensning, jeg fortjener, for alle de Angreb, som han og hans Venner i saa rigt Maal have rettet imod mig i Anledning af, at jeg har sat en Stopper for, at man gav Godtgørelse for Jernbanekørsel til de Folk, der havde Frikort til Jernbanen. Thi netop i den Skrivelse finder dette Forhold sin Afgørelse. Dette Forhold blev opretholdt i en Aarrække, indtil jeg blev Minister. Man angreb mig stærkt den Gang. Jeg vilde nu gerne ved denne Lejlighed have at vide, hvorfor man angreb mig, thi denne Skrivelse konstaterer, at jeg var i min fulde Ret.

R. Christiansen: Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning til den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen). Jeg vil for det første sige ham Tak for de anerkendende Udtalelser, han fremkom med om det væsent-